

Felcsúti Hírlap

2021. október, X. évf., 10. szám (110.)

Mustra Kass oda!

Szüreti mulatság a Kastély Óvoda és Bölcsőde udvarán

Arcvonás

A kilencvenöt éves Kató nénit
köszöntöttük

Képriport

Pillanatok a szüreti felvonulásból

Múltidéző

Ötvenhat emlékezete
közösségünkben

Októberi tartalom

3

Aradi imádság

A vértanúkat megidéző kopjafáknál tisztelegtünk

6

„Ők csinálták a dicsőséges forradalmat”

Ötvenhat emlékezete közösségünkben

8

Kass oda!

Szüreti mulatság
a Kastély Óvoda és Bölcsőde udvarán

11

Felejtsünk bút, gondot, átkot!

Pillanatok
a szüreti felvonulásból

15

Ahogy meg van írva

A kilencvenöt éves Kató nénit köszöntöttük

18

KRESZ a könyvek között

Közlekedési gyorstalpaló gyermekeknek

20

Mesesarok

Az én sáskám

22

Közlemény

Köszönet!

23

Beszámoló

Bábjátékkal emlékeztünk Elek apóra

25

Harangszó

Olaszország másik arca
Gyümölcstermő élet

28

Kert

Metsszünk, vagy ne?

29

Konyha

Vegán lencsefőzelék borsóhús burgerpogácsával

30

Mozaik

Múltidéző Aradi imádság

A vértanúkat megidéző kopjafáknál tisztelegtünk

„Mi csak messziről láttuk, mikor a menet megindult, olyan büszkén lépkedtek, mint az Egzecérplatzon, csak szegény jó Damjanich dőcögött utánuk egy szekéren, mellette a hóhér vörös kabátban. Látszott rajta, hogy az bántja, hogy nem masérozhat a bajtársakkal, aztán meg, hogy ő, a hős hazafi, mostan leghátul kocogott. Mi, mikor ott álltunk a sáncon, ahol a menet elment: úgy ríttunk, akár a gyermekek. Aulich fölnevezett mireánk, és katonásan visszaköszönt, a drága jó Damjanich még a sapkáját is levette, úgy integetett minékünk fel a sáncre. Szegény jó „Bruder Johann” úgy szivarozott, mintha kocsizni menne, nem pedig a halálba, aminek a csatába’ annyiszor nézett a szemébe. Ott álltunk, amíg csak láttuk őket, azután ríttunk, de nemcsak mi, hanem az örök is...” Egy egyszerű „járókelő”, nézelődő, kíváncsiskodó, egy névtelen szemtanú visszaemlékezésének megrázó sorai ezek.

1849. október 6-án a leverett szabadságharcot követő császári megtorlás során, Pesten kivégezték az első felelős magyar miniszterelnököt. Ugyanezen a napon a szabadságharc tizenhárom honvédtisztje Aradon halt vértanúhalált. „Bűnükért” a legmegalázóbb módon kötél általi halállal kellett lakolniuk, noha a „bresciai hiéna” négy ítéletet végül golyó általi halálra módosított (ez ám a kegyelem!), kilencen végezték hát az akasztófán – s kellett végignéznük a másik halálát.

A nemzeti gyásznapon vértanúinkra emlékeztünk. Általános iskolánk tanulói a Faluházban gyűltek össze, s miután Flier Éva, községünk kulturális tanácsnoka szólt az emlékezőkhöz, felhangzott Petőfi Sándor „A honvéd” és Ady Endre „Október 6.” című műve is. Majd közösségünk tagjai felsorakoztak a Faluház előtti kötömbemlékmű körül, hogy – az önkormányzat, a képviselőtestület, az óvoda, az iskola és a nyugdíjas klub nevében – elhelyezzék ott az emlékezés koszorúit.

„Szép kis deputáció megy az Úristenhez, hogy a magyarok ügyét képviselje” – mondta állítólag Poeltenberg Ernő, amikor a vesztőhelyre indultak. A tizenhárom kopjafa tizenhárom férfit idéz meg, áldozatuk – hisszük – nem volt terméketlen. Ideje értünk is vállalt vértanúságukat megköszönni, s a névsort, akár egy fohászt, csendben elrebegni. Knezić Károly, Nagysándor József, Damjanich János, Aulich Lajos, Lahner György, Poeltenberg Ernő, Leiningen-Westerburg Károly, Török Ignác, Vécsey Károly, Kiss Ernő, Schweidel József, Dessewffy Arisztid, Lázár Vilmos, Batthyány Lajos. Ámen.

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Múltidéző „Ők csinálták a dicsőséges forradalmat”

Ötvenhat emlékezete közösségünkben

„Amikor a mélyben forrong a düh, és sokak élete kimondhatatlanul keserű, amikor a nép csak papíron szabad, és csak a költőktől áradnak biztató szavak, igen, ez az, amikor emlékezünk eleinkre, 56-os hőseink bátor tetteire” – Schrenk Éva Forradalom című művének sorait idézve vette kezdetét közösségünk megemlékezése a Faluház előtt. „1956-ban, éppen hatvanöt éve a magyar ifjúság harcba szállt a szabadságért, s a márciusi ifjak példájára pontokba szedve fogalmazta meg követeléseit. A műgyetem elől indulva a tömeg egyre csak nőtt, az emberek skandáltak a jelszavakat, s vitték a lyukas zászlót, amely a forradalom jelképe lett, azóta is ezzel ünnepljük ötvenhat hőseit” – mondta Flier Éva, közösségünk kulturális tanácsnoka, s – a háttérben a jelképpel – az Endresz György Általános Iskola tanulói közösségi házunk lépcsőjén idézték fel ’56 történeteit. „Mondják, a himnuszt énekelték, úgy indul-

tak a puskatúznak, s a könnygáz meg a tűzzel telt ég sem riasztotta vissza őket. Csorgott a könnyük. Talán sírtak. Csorgott a vérük. Belehaltak. Diákok voltak. S ők csinálták a dicsőséges forradalmat!” – hangzott el Jobbágy Károly költeménye, majd iskolásaink – Wass Albert gondolataival – elindultak az ötvenhatos emlékmű felé: „Seb a vállam és seb a markom, de fogom, viszem és megtartom. S fogcsikorgatva hirdetem: nem ért véget a küzdelem!” S a zászlóval a kötömböt körbeölelve az ötvenhatos emlékezők koszorúzással tisztelegtek a szabadságharcosok hőstette előtt. Dörner György Kossuth-díjas színművész és az Újszínház csapatának élő koncertjével a Faluházban folytatódott aztán az emlékezés, dalban mondván: kéne egy hely, ahol Isten szavak nélkül irányít...

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Mustra Kass oda!

*Szüreti mulatság
a Kastély Óvoda és Bölcsőde udvarán*

„Érik a szőlő, hajlik a vessző...” – dalolászva mímelnék szüretet a Kastély Óvoda nagycsoportosai, avagy a zsinóros lajbis kislegények és a hajfonatukban piros szalagos kisleányok az udvaron felállított őszi díszletek között. Miután a „kishíró” kicsinek és nagyoknak tudtára adja, hogy eljött az ideje a szüreti mulatságnak, emitt a „szedők”, a lányok kacorral vágják a fürtök csutáját, s gyűjtik a termést fonott kis kosárkába, amott pedig a „puttonyosok”, a fiúk hordják a zsákmányt a kádba – s már kezdődhet is a szőlődarálás! Így aztán a többi fiúnak más dolga nem marad, mint kóstolgatni a mustjukat. A hagyományos Szent Mihály-napi mulatozás során – körtáncok és fogócskák közepette – a legkedvesebb szüreti mondókák és dalok hangzanak fel: „Lipem-lopom a szőlőt, elaludt az öreg csósz...”, s már ébred is a mezőőr, hogy elkapja a pimasz tolvajt. „Elmúlt a nyár, itt az ősz, kampós bottal jár a csósz...” – elevenedik meg újra a jellegzetes szüreti figura alakja, majd a Maci csoport ovisai csak úgy járkák a népdalra: „Badacsonyi szőlőhegyen két szál vessző, szél fújja, fújdogálja, harmat hajdogálja. Hol a tyúknak a fia? Talán mind felkapdosta? Csűr ide, csűr oda, kass ki bárány, kass oda!” Következhet aztán a fáradságos szüreti munka után a jól megérdemelt lakmározás: a gyerekeket a frissen préselt szőlőlé mellett őszi gyümölcsök várják, mi több, az egyik anyuka, Kenéz Kinga friss és ropogós „pékműveivel” örvendezteti meg a szüretelőket.

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Képriport Felejtsünk bút, gondot, átkot!

Pillanatok a szüreti felvonulásból

„Közhírré tétetik az nemes Felcsút lakosainak, hogy már délután készen szabadon eresztve a szüreti felvonulást. Ki nem aggastyán és nem gyermek, a felvonuláson okvetlen jelenjen meg. S hogy magukat a felvonuláson vidáman érezzék, a süteményt és az itókat otthon ne felejtsék. Azt mondom, most már felejtsünk bút, gondot, átkot, táncoslábú harmadikosok, kezdjétek hát a mulatságot!” – hirdeti a „kisbíró”, s iskolásainknak se kell több, felhívásának eleget téve már járják is. „Szervusz, kedves barátom, gyere vélem táncba!” – csalogatják a többiek, s „Húzd rá!” felkiáltással helyükbe rögvést a Füttyölő táncsoport fiataljai lépnek. Október 16-án, őszi napsütésben tartotta meg községünk hagyományos szüreti felvonulását, melynek során a „szüretelő” magyar nótákat énekelve, díszes lovas kocsikról integetve járták be a falut, hogy a legnagyobb csomópontokon – a Faluház helyett ezúttal az Endresz György Általános Iskola udvarán, a Kossuth utca és a Nyárfa köz sarkán, a Rákóczi utca és a Dudás köz sarkán, a székykapunál, valamint a Szári utca végén – megállva perdüljenek táncra. Az énekszóra elő is bújtak rögtön a felcsúti utcák lakói, s maguk készítette finomságokkal kínálták meg a táncosokat, akik idén is „cigánylányok” és „cigányasszonyok” kíséretében tették meg a szüreti útvonalat, de persze a csupa korom gyerekek sem maradtak el a társaságukból. Ezúttal is meglevenedett hát a hajdani szüretnek hagyománya, s ahogyan annak idején a termést ünneplő aranyifjúság, úgy vonultak fel most falunkban a felcsúti fiatalok.

*Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra*

Arcvonás Ahogy meg van írva

A kilencvenöt éves Kató néni köszöntöttük

Nem mindennapi látogatók érkeznek a Fő utca elején álló egyszerű kis házikóba, oda, ahol a falu egyik legidősebb lakója éli az életét. Mészáros Lászlóné, avagy Kató néni október 1-jén ünnepelte a 95. születésnapját, ennek apropóján Mészáros László polgármester és Sisa András jegyző kereste fel őt az otthonában, hogy Orbán Viktor miniszterelnök köszöntését átadja. Kató néni megatódva fogadta az érkezőket, s máris belekezdett közel egy évszázados történetébe – szó esett többek között a háborúról, a hadifogságról, a szabadságharcról, tüzes szerelemről és kemény munkáról, na és persze a rendhagyó gyermekáldásról.

„Itt születtem, itt nőttem fel, és még most is itt vagyok – mondja Kató néni, miközben régi családi fotók kerülnek elő egy papírdobozból. – Egyszerű család volt a miénk, heten voltunk testvérek, én voltam a legnagyobb, én rendeztem a kicsiket. Fialat volt az édesanyám, 17 éves, amikor megszülettem. Mindig mondta a nagynéni: »Olyan kis vakarcs voltál, hiszen még az anyád is gyerek volt!« Két napig vajúdott velem, ott laktunk a templom tövében, és mikor világra jöttem, október 1-jén, a vecsernye után épp a harang szólt. Jöttek a kistestvérek egymás után, be kellett segíteni odahaza. Mink, az eleje, én és az öcsém nem sokat jártunk iskolába, csak télen, mink a teheneket őriztük, a földet dolgoztunk, csak a vége tanult. Nyolc nyáron voltam marokszedő. '40-ben lett kész a házunk a Kossuth utcában. És mikor felvitték az első gabonámat a padlásra, hát az egy tü-

nemény volt! – könnyek szöknek Kató néni szemébe. – Akkor apám azt mondta: »Kisleányom, megkerested a kenyeredet!« Neki kellett fogni a munkának, hogy meg lehessen élni. Ó, Istenem, sokszor eszembe jutnak a régi dolgok, megyek sorba, mi is volt, hogy is volt. Sok szép emlék van, olyan jó velük elfoglalkozgatni. Szépen éltünk, jó család voltunk, egymást nagyon szerettük. Szerettem a falumat is, mindenben benne voltam, mindenkit ismertem, hiszen gyerekkoromban Felcsút még csak komaság volt. Van, hogy még most is elkíváncozom, olyankor eljön értem Éva, mondom neki, most ezen az utcán vigyél föl, hazafele meg amarra jöjjünk! Annyira szerettem a falumat, el nem mentem volna innen sehova.”

Kató néninek kilencvenöt fordulatos életéve alatt jócskán kijutott a történelem próbatételeiből. „Meg-

éltem a háborút, az volt ám a szörnyű idő, no most se különb a világunk – mondja. – Rettenetes volt, félni kellett, fiatal lányként meg főleg. Beállítottuk a szekrényt a sarokba, oda rejtettek el, hetekig ültem ott mögötte a front alatt, elbújva a katonák elől. Ott hagytuk a házunkat, anyukám Marikával volt várandós, egy idős párhoz, a falu legszegényebb házába mentünk. Apukámat behívták katonának, anyu volt velünk. Apu a háború után hazajött, Fehérváron volt fogságban. Három öregasszonnyal együtt gyalog, batyuval a hátamon vittem neki az ennivalót. Egyszer mentünk, hát, mondták, vagonírozzák, hajtják a foglyokat, a népek sírva mentek utánuk. Most mi lesz? – gondoltam, és odamentem egy kis bódéhoz, almát láttam ott, mondom a boltosnak, tegyen nekem egy zacskóba, én ezt bizony odaadom apunak, hogy legyen neki ennivalója. Apu a szélén ment, mondtam, csak figyeljen engem. Lejjebb is volt katona, aki kisérté őket, feljebb is. De oda mertem adni! Mikor apu hazajött, azt mondta, az az alma mentette meg, mert a vagonban napokig rájuk se nyitották az ajtót. Elég volt, nehéz volt a háború, de túléltek. Alig mentek el az oroszok, megszületett Marika, újrakezdtük. Anyukám jó gazdasszony volt, majdnem a semmiből is tudott valamit csinálni.”

Férfjével való megismerkedésének története – a háború miatt – ugyancsak kalandosra sikeredett. „Egy nap Bicskére mentem moziba, a papa biciklivel jött utánam, a hegynek leszállt, és kész volt a szerelem – meséli nevetve. – Odaköszönt, monda, üljek fel, mondtam: én aztán fel nem ülök! Ment hát tovább, de nem adta fel, később újra az utamba került. Rendes, csendes fiú volt, ez tetszett meg benne. És nagyon szépen tudott danolni, sokszor nagy csokor virággal adott szerenádot nekem. De aztán jött a háború, katona lett, és odamaradt a hadifogságban. Öt évet húzott le Szibériában, egy erdőben kellett dolgoznia, de sohasem akart beszélni róla. Bár még csak alig udvarolt, mielőtt elment, és azt se tudtam, hol van, hazajön-e, megvártam őt. ’47-ben jött meg, de mire hazatért, megbetegedett, véres seb volt a tüdején, egy éven át ápoltam, még Amerikát is felhajtottam gyógyszerért, végül az állapota megfordult. ’49-ben esküdtünk meg, tüzes szerelemből. Jól megvoltunk, egyszer sem kellett perelnünk egymással. Mindent megbeszéltünk, szépen éltünk.”

Kató néni az ’56-os forradalmat is testközelből élte meg: „Lajos, az öcsém műszaki egyetemista volt, féltettem őt, ezért fogtam magam, és elmentem érte Pestre. Mentem az utcán, életemben először akkor láttam halottakat. Ott, a Duna-parton. Ahogy odaértem a kollégiumhoz, te jó ég, így a kapus, mit keres maga itt, Kató? Mondom, jöttem a Lajosért, hazavi-

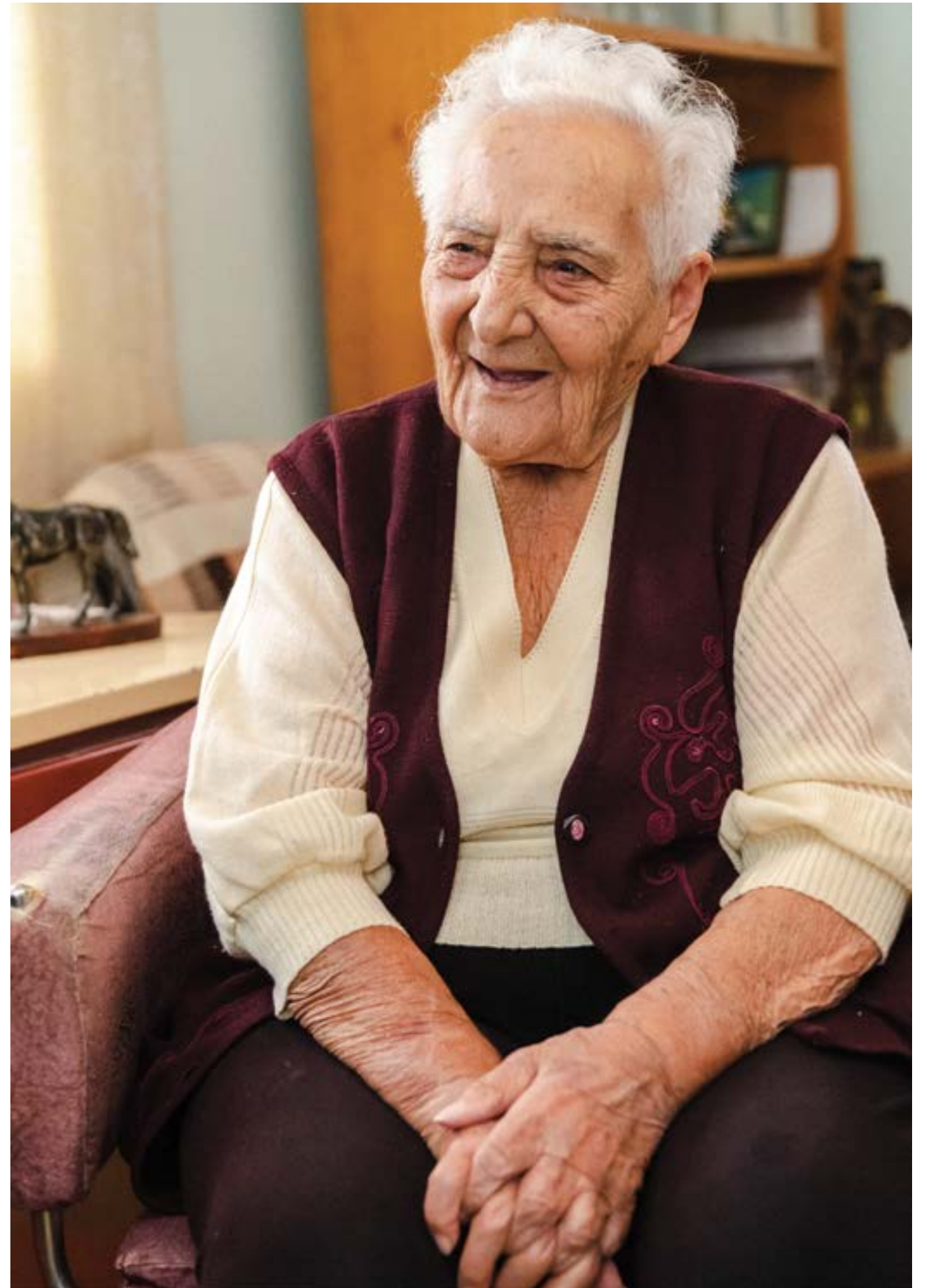
szem őt. Hazahoztam. Itthon meg kimentem a temetőbe, drótot kerestem, az út mentén virágokat szedtem, és a húgommal koszorút csináltunk. Azt írtuk a szalagjára: MUK, márciusban újrakezdjük! Éjszaka odatettük az első világháborús kopjafához, hej, keresték a tetteseket, de nem tudták meg sohasem, hogy mink voltunk azok.”

Ahogy Kató néni egész élete, úgy gyermekvállalása is különleges volt. Miután férje a hadifogságból hazatérve megbetegedett, kiderült, hogy nem lehet saját gyermekük. „Nagyon vágytam kisbabára, de úgy voltam vele, hogy ha kettőnknek nem lehet, akkor nem is kell. És akkor jött Éva. 47 éves volt az édesanyám, amikor Éva, a legkisebb testvérem megszületett. Őt én neveltem fel. Tudta, hogy nem én vagyok a szülőanyja, de nem volt ebből semmi baj, én is anyu voltam, meg anyu is – meséli Kató néni, aki nek immár öt dédunokája van. – Sokszor emlegette az óvó néni, hogy ha az óvodában anyák napjára csinálták a kis valamit, Éva rendre felkiáltott: »Nekem kettőt kell csinálni, nekem két anyukám van!« Már kicsi korában láttam, hogy ezt a gyereket taníttatni kell, már akkor megmutatta, hogy jófejű. Mondtam is a papának: »Figyeld meg, ebből pedagógus lesz!« Úgy is lett. Babázni nem babázott soha, hanem csak olvasott, olvasott, olvasott. Hagytam, hadd tanuljon. Ötödik osztályos volt, amikor a papa megtanította autót vezetni. Korábban motoron a papával, miután pedig meglett a jogosítványa, sokat mentünk a kocsival, rengeteget kirándultunk. Az egész országot megjártuk, mondtam, gyerekek, most arra megyünk, amerre érik az alma. Erdélyt is beutaztuk, Éva akkor szeretett bele abba a vidékbe. Gyönyörű is, az igaz. A papa vitte fürödni, én vittem színházba a másik húgommal, Marikával együtt. Belőle óvónőt neveltem. Úgy gondoltam, aki okos, az menjen, tanuljon, mert megél mindenképpen. Én még nem tanulhattam, helyette dolgoztam, és mindig mondtam: én nem a padban tanultam meg a leckét, hanem az élet iskolájában. Bele mertem vágni mindenbe, voltam üzletvezető meg napszámos is. Amibe belefogtam, minden sikerült. Sikerülnie kellett neki.”

S hogy mi a titka a hosszú életnek, Kató néni azt is megosztja velünk: „Már nem olyan a lábam sem, mint volt, de megéltem az életemet. Szerettem élni, szép életem volt, fiatalon is, meg még most is elvagyok. Tudok még örülni az életnek, de mit csináljak, ha egyszer megöregedtem? Kihívtam versenyre Erzsébet királynőt, hogy no, vajon melyikünk lesz a következő? A titok egyszerű. Szépen kell élni, úgy, ahogy a könyvben meg van írva.”

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

Téka KRESZ a könyvek között

Közlekedési gyorstalpaló gyermekeknek

I skolásaink a Bicskei Rendőrkapitányság szakembereitől sajátíthatták el a biztonságos gyalogos és kerékpáros közlekedés alapjait – naná, hogy a közlekedési kisokos közepette még a rendőrautót is tüzetesen megnézhatték.

Az október első napjaiban hazánk több száz bibliotékájában megrendezett – az évek hosszú sorában a 15. – Országos Könyvtári Napok programsorozatához idén is csatlakozott könyvtárunk, amely közel egy héten nap mint nap újabb meglepetéssel várta olvasóit. Amellett, hogy a felcsúti bibliotéka többek között számtalan könyvet ajándékozott oda a „könyvtárünnepen”, programjai között – alighanem az egyik legkülönlegesebbként – a Bicskei Rendőrkapitányság balesetmegelőzési csoportjának munkatársai találkoztak az általános iskola negyedikeseivel, hogy interaktív bemutatójuk során jól a gyerekek emlékezetébe véssek a biztonságos közlekedés mikéntjét. „Mit gondoltok, miért kell betartanunk a szabályokat?” – tette fel a kérdést Tóth Norbert, s már meg is született a válasz: „Hogy semmi bajunk se legyen, ha úton vagyunk, és hogy másoknak se ártsunk útközben.” Kiderült, hogy iskolásaink a legfontosabb szabályokat bizony jól tudják, mégsem árt azonban egy kis ismétlés – amolyan „katekizmus” formájában hangzottak hát el a legalapvetőbb tudnivalók, legyen szó gyalogos vagy éppen kerékpáros közlekedésről.

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok Az én sáskám

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszána

Nyár vége volt, még csak gondolatban készülődtem az iskolába. Le kellene másolni egy-egy szöveget, mert a helyesírással gond volt. Ezen töprengtem, miközben kinéztem az ablakban lévő virágosládára. Kerekre nyílt a szemem, de még a szám is tátva maradt. Nagyszerű látvány volt, ami elélem tárult. Egy hatalmas imádkozó sáska villámgyors mozdulattal éppen akkor kapott el egy óvatlan legyet. Közelebb léptem az ablakhoz, hogy még jobban lássam a történeteket. Két mellső lábával, amit szinte kéznek használt, fogta meg a legyet, és a háromszögletű fején lévő erős rágóival néhány pillanat alatt eltüntette. Aztán újra mozdulatlanul állt. Még tavasszal piros muskátlit és fehér mézecskevirágot ültettünk a ládába. A mézecske különösen sok rovar látogatta. No de ilyet! Ilyet még soha nem láttam! Alig vártam, hogy elmondhassam valakinek. Anya délután jött haza a munkából, neki meséltem el először, hogy mi történt. Ekkor a sáska még mindig ott volt a virágon. Anya rögtön hozta az állathatározót, hogy megnézzük, mit írnak róla: a népies neve ájtatos manó, nagyon veszélyes az apróbb rovarokra, mindennel fel van fegyverkezve, amivel csak lehet, ráadásul lesből támad, előle aztán nincs menekvés, nem kegyelmez senki-nek sem, még a párját is felfalja, ha nem eléggé óvatos. Egy vérszomjas ragadozóra bukkantam hát! Ahogy ott ült mozdulatlanul a

muskátlilevél alatt, hihetetlennek tűnt, amit a könyv állított róla. Azért mégiscsak egy rovar – hogyan lehet ennyire veszedelmes? Nagy csapatokba tömörülve még az eget is elborítja – írta a könyv, ám életemben először én még csak akkor láttam imádkozó sáskát, mifelénk sáskacsapatok nem jártak még soha. Szerencsére!

Másnap reggel, amikor kinéztem az ablakon, újra megpillantottam a sáskám, még akkor is azon a helyen ült, ahol előző nap utoljára láttam. Vasárnap este mindig meg szoktuk locsolni a virágokat. Anya locsolókannával a kezében járta végig a cserepeseket. Az egyik mézecskevirágnak már csak hideg víz jutott. Ott lapult a sáska is, és mérgesen mászott elő a rejtékhelyéről, sőt, egyre fenyegetőbben közeledett felénk. Első két lábát kinyújtotta, mintha anyát akarná elkapni. Nem ijedtünk meg tőle, sőt, csodálkoztunk, hogy még mindig ott van. Elkezdtem figyelni. Órákig ült mozdulatlanul. Bezzeg, ha a mézecske rá szállt egy rovar, villámgyorsan lecsapott rá. Valóban kegyetlen vadász.

A baj az volt, hogy elkezdődött az iskola, így csak este tudtam szemlélni, esetleg reggel, ha sikerült időben felkelnem. Rászoktam hát, hogy esténként megnézem, megvan-e még a sáskám. Előfordult, hogy nem láttam napokig. Ilyenkor azon járt az eszem, hogy biztosan elhagyott engem, aztán mindig előkerült valahonnan. Egyre jobban sötétedett, az éjszakák

egyre hidegebbé váltak. Beköszöntött az ősz. Ám az én sáskám még mindig megvolt. Ha sütött a nap, akkor kiült a virágra, hadd járja át a meleg. Napozott. Látszott rajta, hogy élvezi az őszi nap sugarait. Persze ha egy bogár arra tévedt, rögtön elkapta. Gondoltam egyet: megetetem a sáskám! Hogy ez eddig nem jutott az eszembe? Hiszen már úgy hozzám nőtt, ő a háziállatom. Legyet fogni már régóta tudtam. Fogtam a légyecsapót, és elindultam vadászni. Nem kellett messzire mennem, le is ütöttem egyet hamarjában, és megkínáltam vele. Apát hívtam, hogy fényképezze le nekem a lakmározást. A sáskám alig tudott nyugton maradni. Lehet, hogy zavarta a vaku villogó fénye? Mindenesetre készült róla néhány fotó. Tablót készítettem, és bevittem az iskolába. Akkor már mindenki tudta, hogy van egy kedvenc rovarom.

A szél hűvösen fújt. Egyre hidegebb lett. Éjszakára nagyon lehűlt a levegő. Már október vége volt, de a sáskám még mindig megvolt. Továbbra is figyeltem, mit csinál. Ha sütött a nap, úgy helyezkedett, hogy a lehető legnagyobb felületen éri a sugarak. Délre felmelegedett. Éjszakára bebújt az ablakrészbe. Ám egyszer nem láttam seholt. Anyával mindent átkutattunk, végül egy üres virágcserep alatt találtuk meg. Elhatároztam, hogy télre beviszem a házba. Olyan hűséges volt hozzánk, igazán nem hagyhattam, hogy elpusztuljon a hidegben. Csak annyit akartam vál-

toztatni, hogy nem kívül, hanem belül lakik az ablakpárkányon. Anya nem örült az ötletemnek. De sikerült meggyőződnöm. Milyen boldog voltam! Másnapra még hidegebb lett. Október 25. napját húztam ki a naptáramban. A szél is feltámadt. A sárguló leveleket felkapta, és sodorta magával. Kint voltam az udvaron. Egyszer arra lettem figyelmes, hogy Kormi, a szomszéd macska elkapott valamit. Szaladtam megnézni, mi lehet az, mire odaértem, már a szájában volt a zöld színű valami. Mint a villám, úgy hasított belém a hirtelen

felismerés: a kedvenc sáskám volt az, amitől minden rovar rettegett, és ami oly hű volt a virágládához – és hozzám. Kormi egy pillanat alatt teljesen eltüntette a rovaromat. Nagyon mérges voltam rá. A könnyeim csak úgy hullottak, mint a záporosó. Kormi persze elégedetten nyalogatta a száját. Ilyen még nem történt velem, hogy a szomszéd macska egyszerre felfalja a kedvencemet. Közben anya már ott is termelt, és próbált megvigasztalni. Azt persze nem értettem, hogyan került a földre a rovarom. Anya próbálta megmagyarázni:

„Biztosan nem jól kapaszkodott, és a viharos szél lefújta a ládáról.” Rettentően sajnáltam. Egész nap a sáskám járt az eszemben. Délután Tibi bácsi látogatott el hozzánk, apa barátja. Ritkán szokott jönni, mert messze lakik. Gyékényből készített különböző használati tárgyakat. Úgy hívják, hogy népművész. Ő mesélte, hogy ősszel, amikor gyűjti a gyékényt, rengeteg sáskával találkozott. Van köztük imádkozó is. S ha szeretném, postán küld nekem. Hát persze, hogy szerettem volna. Attól fogva mindennap a postaládát néztem...

Pályázati felhívás Kedves Iskolásunk, kedves leendő Alkotóművészünk!

Ha szeretsz rajzolni, festeni, s a Felcsúti Hírlap állatmeséit olvasva kedvet kapsz ahhoz, hogy te magad is illusztráld valamely történetet, akkor ragadj bátran ceruzát, ecsetet vagy bármi más, s egy általad választott kézműves technikával „keltsd életre” az újságban megjelent kedvenc mesédet!

A legszebb, legötletesebb, legkedvesebb alkotás készítőit önkormányzatunk értékes ajándékokkal díjazza.

**Pályázatod beérkezésének határideje:
2021. december 20.**

Elkészüld művedet Schmidt Kata az önkormányzati hivatalban (8086 Felcsút, Fő u. 75.) várja.

Köszönet!

Aki szeretné támogatni munkánkat, annak lehetősége van egyesületünk számlájára utalni.

Számlaszámunk: 58600331-11233912-00000000

*Alcsútdoboz Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete
Tranker Tamás elnök, Buzár Ferenc parancsnok,
D. Szabó Dániel parancsnokhelyettes*

Egyesületünk működéséhez szükségünk van magán-személyek, vállalkozók, civil és más szervezetek támogatására. Bár tagjaink közül senki nem részesül anyagi juttatásban az ÖTE-ben végzett munkájáért, vannak állandó és eseti kiadásaink, melyek a működésünk biztosításához szükségesek. A két önkormányzat éves támogatása csupán az egyik gépkocsink éves költségét fedezi. A kék lámpa miatt évente kötelező műszaki vizsga, a kötelező biztosítás díja, a kisebb javítások ára és a tankolások férnek bele. Az OKF-nél minden évben pályázunk szakfelszerelésekre. Idén a keret 3 db védőnadrágra és kabáttra volt elegendő. Ahhoz, hogy megfelelően el tudjuk végezni a feladatunkat, sajnos még sok felszerelésre (feszítő-vágó berendezés, létrák, egyéni védőfelszerelések) lenne szükségünk, nem beszélve a szertárról és újabb, üzemképesebb gépkocsikról.

Az ÖTE tagok közül sokan nem csak a szabadidejüket áldozzák a közösség érdekében, de a családi kasszákat sem sajnálják, ha valamire, ami előrébb viszi a tevékenységünket, áldozni kell. Szerencsére vannak olyanok is, akik értik és megértik céljainkat, és anyagilag vagy más módon támogatnak bennünket. 2021-ben kisebb-nagyobb pénzádomány érkezett a számlánkra Matus Tamástól és feleségétől, Demeterné Parti Katalintól, Tima Jánostól és a Perpetum Nemzetközi Speciális Kutató-Mentő Alapítványtól. Ezekből az összegekből vettünk egy műszaki mentéshez használható Force baltát 210.820 Ft értékben. A Palatínus Alapítványtól kapott 200.000 Ft-os műszaki mentéseknél használható védőkesztyűkre (6 db) és tűzesetnél használható védőkesztyűkre (4 db) költjük.

Az egységes megjelenésünket hivatott szolgálni különböző rendezvényeken és a szerkarbantartás munkaruhája az a 15 garnitúra fekete gyakorlónadrág, zubbony, póló, acélbetétes cipő, tűzoltó címeres öv és baseballsapka, amit abból a 750.000 Ft-os támogatásból szereztünk be, melyet megkeresésünkre a VABAKER Kft. ajánlott fel. Munkájával segített bennünket Gudics Mihály, aki az első szóra kivitelezte nekünk az „új” autónkon a málhátérben megálmodott kihúzható fakkott. A fentiekén kívül sokan ajánlották fel számunkra az szja 1%-ot, amiből 411.706 Ft érkezett a számlánkra.

Mindenkinek nagyon köszönjük a felajánlott támogatást, ahogy mondani szokás, Isten tartsa meg a jó szokásukat!

Beszámoló Bábjátékkal emlékeztünk Elek apóra

A Fejér Megyei Önkormányzat finanszírozásával, a Felcsút Községi Önkormányzat szervezésében a Faluházban két bábelőadással ünnepeltük meg a magyar népmese napját, emlékeztetve a nagy mesemondóra, Benedek Elekre. Tóth Krisztina bábszínész, illetve az általa életre keltett kicsiny bábszínház, az Álomzug Társulás megvalósításában két mese feldolgozását láthattuk, kiváló és igényes bábokkal, díszletekkel.

Elsőként a Kastély Óvoda és Bölcsőde növendékei láthatták Az aranyszörű bárány történetét. A mesét a társulat két tagja autentikus viseletben, régi hangszerekkel, interaktív módon jelenítette meg. A kis óvodások nagy örömmel

vettek részt szereplőként is a történet dramatizálásában. Kezükbe vehették a hangszereket, felölthették a jelmezeket, s mindenki együtt énekelhette a népdalokat, s szünni nem akaró tapsukkal jutalmazták az előadókat.

Majd az Endresz György Általános Iskola alsó tagozatosai következtek, akik Az öreg halász és a nagyravágyó felesége című igen tanulságos mesét tekinthették meg bábelőadás formájában. A kisiskolások lelkesen, nagy érdeklődéssel érkeztek a bábjátékra – lelkesedésüket az interaktív előadás még tovább fokozta.

Tóth Krisztina egyszemélyes előadása és kiváló teljesítménye ámulatba ejtette a gyerekeket. Ennél az előadásnál is érték volt

a jelmez, a díszlet, előkerültek azok az eszközök (így a fateknő, a mosófazék, a mángorló, a szőttesek), amelyek felidézték a régi korok hangulatát, és amelyeket az előadás végén a gyerekek kezükbe vehettek, s megismerhették használati céljukat is.

Úgy gondolom, s ebben egyetértettek a pedagógusok is, hogy a rendezvény elérte kitűzött célját, egyrészt a mesék tanulsága, a sok ismeret miatt, amelyet a történetek és a használt eszközök közvetítettek, másrészt a nagyszerű művészi teljesítmény miatt. A bábjáték mintegy száz gyermek számára tette emlékezetessé a magyar népmese napját, Benedek Elek születésnapját.

Szöveg és kép: Flier Éva

HIRDETMÉNY

Szeretettel várjuk a felcsúti lakóhellyel rendelkező, bölcsődés korú gyermekeket 20 hetes kortól 3 éves korig a Kastély Óvoda és Bölcsődébe.

AZ ELLÁTÁS INGYENES

- ✓ a három vagy több gyermeket nevelő családok, illetve
- ✓ a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekek esetén.
- ✓ 50 százalék kedvezményt biztosítunk azon családoknak, ahol két kiskorú gyermeket nevelnek.

További kedvezményről és a részletekről érdeklődni lehet:

Kovács Beatrix szakmai vezetőnél a 30/164-1155 telefonszámon,

e-mail-en: felcsutbolcsi@gmail.com, illetve

honlapunkon: www.kastelyovi.hu

Szeretettel várjuk a felcsúti gyermekeket!

Harangszó Olaszország másik arca

Véget ért a nyári turistaszezon. Tél borul Olaszország gyönyörű tengerpartjaira, hangulatos városaira. Megpihen az itáliai félsziget, amelyet építésze, történelme és a turisták magas szintű kiszolgálása tett azzá a nyaralóparadicsommá, amelyet ma ismerünk. Sokan viszont hajlamosak vagyunk megfedkezni Olaszország egy másik, sőt az előzőeknél fontosabb tulajdonságáról, mely szerint itt bontakozott ki katolikus hitünk először Európában, és később itt alapult meg annak központja is.

Mikor 50 körül Péter apostol megérkezett Rómába, ott már működött egy kisebb keresztény közösség, amelynek az élére állt. Vértanúhalála után még 313-ig folytatódtek a keresztényüldözések, melyeknek Szent Konstantin császár vetett véget. 380-ban pedig I.Theodosius császár államvallássá nyilvánította a kereszténységet. Innentől fogva már semmi nem szabott gátat az egyház kibontakozásának. A 4-5. században több szerzetesrend és zárda is alapult, később pedig az egyház az oktatásban is nagy szerepet vállalt. Ma több zűrés évszázad után még mindig itt található a pápai állam, és innen kormányozza nyáját Krisztus földi helytartója, Róma püspöke, a pápa.

Olaszországban még ma is számos katolikus közösség és szerzetesrend működik, sok régi épületet töltenek meg élettel az alapítók utódai. Minden egyes helyen érezhető az az elhivatottság és küldetésstudat, amit az elmúlt évszázadok adtak a közösségeknek. Felhívják figyelmünket Olaszország azon arcára, mely közli velünk: ő a katolikus egyház lüktető szíve.

Baboss Koppány

Katolikus információk

A felcsúti templom és a plébánia neve:

Nagyboldogasszony templom Felcsút, Felcsúti Római Katolikus Plébánia

A Felcsúti Római Katolikus Plébánia nem önálló plébánia, vezetését és a szolgálatot ellátja:

Bicskei Plébánia Hivatal, Az Isteni Ige Társasága (SVD)

A Bicskei Plébánia Hivatal elérhetőségei:

2060 Bicske, Hősök tere 1.,
tel: 22/350-751, 70/360-2529,
e-mail: bicskeiplebania@gmail.com,
honlap: www.bicskeiplebania.hu
Plébános: Burbela Gergely SVD
Káplán: Bonaventura Ngara Wula Laba SVD
Felcsúti állandó lelkipásztori munkatárs:
Baboss Botond (30/859-5140)
Felcsúti sekrestyés és harangozó munkatársak:
Jére Julianna (20/239-0067),
Jére Árpád (20/343-7031)
A képviselőtestület világi elnöke:
Noll Zoltán (20/217-3728)

Katolikus hitoktatók:

Jäger Tamás (Endresz György Ált. Isk.): 30/523-6319
Baboss Botond (Letenyey Lajos Gimn., Tech., Szakg.): 30/859-5140
dr. Cseh Kornél (Letenyey Lajos Gimn., Tech., Szakg.): 30/816-1365

Liturgiarend:

Felcsút: vasárnap 11.00 – szentmise/igeliturgia
Alcsútdoboz: vasárnap 9.00 – szentmise/igeliturgia; szerda 17.30 – szentmise
Bicske: hétfő 7.00, kedd 18.00, szerda 7.00, csütörtök 18.00, péntek 7.00, szombat 18.00, vasárnap 9.00 – szentmise;
csütörtök 17.00 – szentségimádás
Csabdi: vasárnap 11.00 – szentmise

Katolikus kórházlelkészi szolgálat (Székesfehérvár, Tataháza, Csákvár, Mór):

Elérhetőségek: 30/735-5953,
info@korhazlelkeszseg.hu

Fotó: pexels.com

Harangszó Gyümölcstermő élet

Hős Csaba

Félreérthetetlenül ránk köszöntött az ősz. Eszünkbe juthatna ez idő tájt nagyapáink imája: „Atyám, a te kezéd soha el nem fárad. / Telerakta megint gyümölcs-csel a fákat, / Szőlőtőre fűrtöt / Szép sorjában fűzött, / Ki ne magasztalna Isteni munkádat!”

Ám nemcsak a hegyoldalokban érik a gyümölcs. Az ige azt hirdeti meg, hogy Isten Szentlelke is gyümölcsöt érlel az ember életében: a Lélek gyümölcsét (vö. Gal 5,22). Nem több gyümölcsöt, hanem egyet. Nem gyümölcsökről, hanem egy gyümölcstről van itt szó, még akkor is, ha kilenc lehetséges pozitívum van is felsorolva az ember életéből, amolyan szőlőbogyó módjára az egy fűrtön: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. De mire is tanít bennünket az ige?

Arra, hogy gyümölcstermő életre hív bennünket az Isten. Erre szán és erre teremtett. Keresi az Isten a termést az életünkön. Sarkosan fogalmazva az érthetőség kedvéért: nem dísznövények vagyunk az Isten kertjében. Az Isten jó teremtese folytán az ember nem díszül van a világnak, hanem dicsőségül az Istennek. Jézus egy helyen arról beszél, hogy az ember termékeny, gyümölcsöt termő fához hasonlít, s nagy a baj, ha élete terméketlen élet. Mert a terméketlen élet az ítéletben majd kivágattatik és tűzre vettetik. Nem véletlen a gyümölcstermés igénye felénk az Úristen részéről. Jaj nekünk, ha keresztyénségünk csak dísz és nem táplálóan jóízű gyümölcs!

Ez a gyümölcs pedig, azaz mindezek a pozitívumok, a keresztyén életnek ezek a jellemzői egységes és együtt járó ajándékai a Szentléleknek. Gyümölcstről van szó, és nem gyümölcsökről. Ezek a jellemzők elegyíthetetlenül és elválaszthatatlanul járnak együtt azzal, hogy valaki Krisztusba van oltva. Ezek a jellemzők felismerhetőségükben elkülöníthetők, de lényegükben összefüggnek. Egyik hozza magával a másikat. Nincsen egy szemes szőlőfürt. Lehetetlenség, hogy aki szeret, az ne tudjon örövendezni, s aki örövendezni tud, annak ne legyen békessége. S így tovább. A Lélek munkája, ajándéka még jellemzőiben is egységes és összefüggő.

De az is figyelemre méltó, hogy ez a Lélek szerinti gyümölcstermés ajándék. A Lélek gyümölcsét kap-

juk. Nem valamiféle belső magunkra erőltetett morál az, ami ezt a gyümölcsöt hozza. Nem önmagunk természetéből tudunk eredendően szeretni, örülni, békességet megélni. Ez a Lélek műve, munkája. Ez Isten Szentlelkének titokzatos, de végeredményében hétköznapián kézzelfogható belenyúlása életünkbe.

Ám ez a gyümölcstermés haszonra adatik. A szőlő nem magának terem, hanem azért, hogy ezzel táplálékul legyen. A gyümölcs lényege az, hogy másokat tápláljon, gazdagítson, erősítsen. Így életünkön a Szentlélek gyümölcse is arra van, azért van, hogy hasznául legyen másoknak. A Lélek által bennünk termő szeretet, öröm, békesség magától értetődően tovább árad, hat, terjed, ragad mindazokra, akikkel együtt telik az életünk egyházban, családban, munkahelyen vagy bárhol.

Sőt, a gyümölcstermés lényege nem csupán a másokra néző áldás, hanem lényegében az életünk gyümölcstermése Istenre mutat. Az ő dicsőségére. Arra teremtette Isten az embert, és azért osztja vele meg Szentlelkét, hogy teremő Istenét megismerje, őt szeresse, s vele örökké tartó boldogságban élve őt dicsérje és magasztalja. A gyümölcstermés több, egészen más, mint az emberi teljesítmény és erőfeszítés, még ha akár mások érdekében történik is. Hiszen ha bármilyen emberi teljesítmény nem alakul szentlelkes gyümölcscsé, akkor nem marad más, csak vállveregetés, gőg, büszkeség és önimádat.

Végül így érkezünk el ahhoz a gondolathoz, hogy ami csupán emberi teljesítmény, legyen az a legnemesebb is: az bizony mulandóság alá vettetik. Ami megmarad, az csak a gyümölcs. Amit átviszünk majd oda, abba a másik világba, ami megmarad odaát, ami nem olvad szét életünkéből, amikor az Isten színe elé állunk majd leplezetlenül: az a gyümölcs. A Lélek gyümölcse.

Az, amit vár tőlünk a mi Gazdánk! Az, amit Szentlelkének jelenléte garantál számunkra. Így lehet fohászunkká az ének: „Oltás be magadba, mint jó szőlőtőbe, / Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, / És legyen szívünk szívednek mása, / Éltünkben élted, hogy minden lássa!”

Fotó: pexels.com

Kert Metsszünk, vagy ne?

Őszi dilemma

Fotó: pexels.com

Az őszi metszés nagyon erős kárt okozhat a kertünkben. Szakmai szemmel a hobbikertekben nem javasoljuk az őszi metszést. Míg az elmúlt században a kert minden része a termelés irányát követte, a mai kertkultúra inkább a dísnövény felé mutat, ezáltal a metszési feladatok is megváltoztak. Több egyszerű szabály létezik, amelyet könnyedén megjegyezhetünk, s rutinból alkalmazhatunk:

- cserjéinket közvetlenül virágzás után metsszük meg, legfeljebb 30% tömegveszteségig;
- 5-7 évente metsszük vissza őket erőteljesen „fiatalító” metszésként;
- a rózsát tavasszal vágjuk vissza erőteljesen fajtától függően;
- a gyümölcsösben csak a beteg ágakat vágjuk le, illetve távolítsuk el a maradványtermés-bábokat, a sebeket kezeljük fatapasszal;
- az örökzöldek, fenyők metszési ideje nyár közepe, de legfeljebb augusztus vége, igazán vastagabb ág eltávolítása esetén ajánlatos sebkezelő használata.

A rossz időben elvégzett metszés súlyos károkat tud okozni, akár végzetes is lehet a növényre. Az őszi metszéseknél a növényeken nyitva hagyunk egy „ajtót”, így a gombás fertőzéseknek és egyéb kórokozóknak segítjük elő a megtelepedését. A metszés után megindul a növényben a csonkolt részek pótlásának kényszere, ezért a friss hajtások áldozatai lesz a téli fagynak, például a rózsáknál: ha az őszi metszés párosul az absztrakt téli fagyos időszakkal, szinte biztos a nagymértékű visszafagyás. A növény őszi az egész évben elraktározott tápanyagból megerősödik, ezáltal nyugalmi állapotba kerül, a keringtetés csak kora tavasszal indul meg, így a tavasz a lehető legjobb időszak a metszések elvégzésére.

A telettetett növényeket, így a leandert viszont ősszel is érdemes metszeni. Ha a virágzás után szeptember elején erőteljesen visszavágjuk, még van ideje új hajtásokat hozni, és a telettető helyiségben nyugalmi állapotban pihen, s tavasszal csak az átültetésnél a gyökérzónát kell nyesni. A metszés irányulhat a telelésre nézve a helytakarékosági szempontok figyelembevételével is. Telettetett növényt nem szabad a telettetés megkezdése előtt és a telettetés alatt semmilyen formában serkenésre készíteni.

A növények metszése után egy erőteljes – a fajtának megfelelő – tápozást kell végrehajtanunk, hogy serkentsük az új hajtások kinevelését. Ennek köszönhetően a növények nagy munkába kezdenek, ezért fokozni kell a vízpótlást, a hajtások meghozásához, illetve a sebek lezárásának elvégzéséhez ugyanis jó karban kell tartanunk a kedvenceinket. A metszések elvégzéséhez mindig jó állapotú és a munka végzéséhez megfelelő méretű ollót vagy fűrészt használjunk, hogy minél kisebb roncsolást okozunk a növényekben.

Kertészeti Áruda

Konyha Vegán lencsefőzelék borsóhús burgerpogácsával

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Hozzávalók (4 adaghoz)

0,05 l szezámolaj
babérlevél ízlés szerint
1 db póréhagyma
1,25 kg lencse (konzerv, levével)
fokhagyma, őrölt kömény, só és bors,
füstölt paprikapor ízlés szerint
0,15 l vegánföl
(Fino Vegajó vagy Dr. Oetker Creme Vega)
0,075 kg dijoni mustár (magos)
0,4 kg borsóhús burgerpogácsa vagy vegli
(Vegán Grill pea meat burger vagy pea meat vegli)

Elkészítés

5-6 db babérlevelet kevés szezámolajon rövid ideig pirítunk, majd hozzáadjuk a felkarikázott póréhagymát, és amikor az is megpirult, beleöntjük a konzervdoboz kész lencsét a levével együtt, kevés őrölt köményt és fokhagymát hozzáadva összepároljuk, sóval, borssal és füstölt paprikaporrall ízlés szerint ízesítjük, majd a babérlevelet eltávolítjuk belőle. A vegánfölet elkeverjük a dijoni mustárral (ha túl sűrű a vegánföl, kevés vízzel lazíthatjuk), majd hozzáadjuk a lencséhez, és az így „behabart” főzeléket lassú tűzön tovább melegítve elkeverjük. Közben a vegán borsóhús burgerpogácsát vagy a vegán frankfurtt egy másik serpenyőben kevés szezámolajon megsütjük, végül feltétként a lencsefőzelékre helyezve tálaljuk.

Tipp: ha inkább „csülkös” lencsefőzelékhez lenne kedvünk, az elején tegyük a serpenyőbe 0,3-0,4 kg felkockázott gabonagömböcöt vagy pecsenye szójasonkát, és rövid ideig pirítsuk meg a szezámolajon.

Kerékgyártó György

„Az egészségem érdekében váltottam növényi étrendre, miután az ötvenes éveim elejére több olyan civilizációs betegségfaktort (magas vérnyomás, koleszterin és cukor) »begyűjtöttem«, amelyek borítékolhatóan lerövidítik az ember életét. Dr. Michael Greger és Gene Stone »Hogy ne halj meg – Tudományosan bizonyított módszerek, amelyekkel megelőzhetjük és visszafordíthatjuk a betegségeket« című kötete hozta el a fordulóponzt az életfelfogá-

somban – az olvasottak hatására áttértem a növényi alapú étrendre, ami a megszokások rabjaként nem volt könnyű, de már pár hét elteltével azon vettem észre magamat, hogy a heti egy húsevős csalónapra sincs szükségem. Fél év múltán egy komplex egészségvizsgálat alkalmával kiderült: minden laborértékeim helyreállt, amellet, hogy a közérzetem, az energiaszintem is javult, s újra lett életkedvem.”

Mozaiik Tudta-e, hogy...

bő két évtizede, a 2000. október 7-én rendezett szüreti mulatságról és felvonulásról a Felcsúti Napló részletes beszámolót készített. A résztvevők 64 tagját, akik színvonalas népi táncot mutattak be, Béd Judit és Szabóné Virág Krisztina tanárnő tanította be. A vidám napot nagyszabású bállal zártuk, melynek bevételét (193 ezer forintot) a sportcsarnok eszközfejlesztésére fordítottuk.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester október hónap legalább 70 esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Mészáros Lászlóné Katalin a 95., Koliger Györgyné Katalin a 91., Noll Adolfné Magdolna a 83., Noll Adolf István a 88., Andrejka Jenő György a 75., Hoffman Pál Józsefné Piroska a 76., Papp Lajos a 83. születésnapját ünnepelte.

Pszichiátriai szerek viselkedési problémákra? Sérelmek a pszichiátrián? – ingyenes jogsegélyszolgálat

Ha Ön vagy szerette segítségre számított a pszichiátrián, de ehelyett borzasztó tapasztalatai voltak (pl. bántalmazás, egészségkárosodás, gyógyszerfüggőség), hívja ingyenes jogsegélyszolgálatunkat! Ha gyermeke „tanulási problémára” vagy „viselkedési rendellenességre” miatt pszichiátriai szert szed, és úgy érzi, hogy a gyermek állapota semmit sem változott vagy rosszabbodott, keresse az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítványt. (Az alapítványtól ingyenes tájékoztató kiadvány is kérhető a hiperaktivitás témájában.)

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány

Cím: 1461 Budapest, Pf. 182
Telefon: 06-1/342-6355, 06-70/330-5384
E-mail: panasza@cchr.hu; info@cchr.hu
Weboldal: www.emberijogok.hu

Minden információt bizalmasan kezelünk!

Ezúton tájékoztatunk minden Invitel kábelszolgáltatást igénybe vevő tv-nézőt, hogy a Puskás TV 2021. július 15-től a 944-es csatornán HD minőségben nézhető. Kérjük Önöket, hogy készülékeiket hangolják újra.

Hirdetésméreték

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Hungaro Petrol Kft.

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóházánál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Céges karácsonyi party a Mészáros Pub & Pizzeriában!

40 főig vállaljuk céges rendezvények lebonyolítását! Ajánlatkérésért keresse értékesítési vezetőnket: Samicskov Sebastien +36 30 172 2650
e-mail: samicskov.sebastien@meszarosgasztro.hu

meszarospub www.mesarospub.hu +36 30 486 2385

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett. Keresse fel éttermünket is!

www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–14.00

(szerdán 9 és 11 óra között tanácsadás),

kedd és csütörtök: 13.00–15.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/353-250 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőjét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Döme László Balázs

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** groszeibl.orsolya@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu